

Konference Chemsex v Oslu

Xenie Uholyeva

e-mail | uholyeva@centrum.cz

Česká společnost pro analytickou psychologii, Praha

Konferenci pořádala Chemfriendly, mladá aktivistická organizace zaměřená na harm reduction v chemsex kontextu. Její přístup ke klientovi je partnerský, založený na peer poradenství. Peerové se zapojili i do organizace a odborného programu konference.

Obrázek 1 | Oslo event hub

Událost otevřel Andrés Lekanger (vedoucí Chemfriendly a pořadatel konference) svým osobním, emocemi nabitým příběhem o hledání pomoci, spojeným s pocitem zneužití a uplatňování moci zdravotnickým systémem. Jak se stane, že se člověk cítí znásilněný lidmi, kteří proklamují, že myslí jen na jeho dobro? Jaké to je čelit kontaktu se systémem, který lpí na pravidlech, a není to ku prospěchu věci? Nakolik v pomáhajících profesích uplatňujeme moc nad jinými lidmi? V případě Andrése šlo o explicitní věci, jako je hrozba odebrání řidičského

průkazu nebo oprávnění pracovat v sociálním systému. Často je uplatňování moci mnohem subtilnější, automatizované a nereflektované. Kde všude vlastně uplatňujeme moc nad jinými lidmi a jejich životy?

Osobní zahájení nastavilo další průběh konference. David Fawcett, skvělý psycholog, akademik a aktuální guru v oblasti abstinčně orientované léčby uživatelů chemsexu, naprosto přirozeně přišel s tím, že je abstinující alkoholik a žije s HIV. Victor Erheim, když mluvil o potřebách BDSM pozitivních lidí v sociálních a zdravotnických službách, opět naprosto přirozeně vyprávěl, jaké to pro něj bylo, když se spontánně rozhodl, že nalakuje své partnerce nehty na nohou (v kontextu femdom vztahu). Obececnstvo bylo velmi ochotné k akceptaci vlastních zkušeností s různými návykovými látkami nebo chemsexem.

Obrázek 2 | Andrés Lekanger o střetu s mocí, kontrolou a stigmatem

Nebylo jasné – a nebylo třeba to vyjasňovat – kde jsou „odborníci“ a kde „peerové“.

Každého z nás přivedlo k práci ve specifickém settingu a se specifickou skupinou klientů/pacientů něco osobního, emočního, často nereflektovaného. Do jaké míry můžeme být v odborném prostředí otevření s našimi zkušenostmi?

Sympatické je, že příspěvky jsou dlouhé – každý přispívající má hodinu, stihne říct víc než highlights o své práci nebo výzkumu. Přednášející byli z Norska, Kanady, Švédska, Portugalska, Nizozemska, USA.

Obrázek 3 | Aleksander Sørli o vztahovém anarchismu a etice

CO JSME TAM VLASTNĚ SLYŠELI?

Aleksander Sørli (zdravotník z organizace pracující s osobami prodávajícími sex) mluvil o moci ve vztazích. Je vlastně monogamie vůbec morální, když podmínkou pokračování vztahu je omezování jiného člověka v navazování smysluplných vztahů? Zvykli jsme si představovat si vztah jako schody, začínající prvním polibkem, pokračující sexem, monogamním „chozením“, společným bydlením, sdílením financí a společnou výchovou dětí. Lidi, kteří mají jiné typy vztahů, pak vnímáme jako neschopné blízkosti nebo intimity, traumatizované, nestabilní. Předpokládáme, že nejsou schopni navázat ten správný typ vztahu. Ale možná je všechno jinak a monogamní vztah není jediné správné řešení.

Translidé (další téma Aleksandera Sørli) jsou přehlížená skupina lidí v sociálních službách – uvědomila jsem si, že nevím nic o rizicích, kterým se vystavují translidé v chemsex prostředí. Většina odhadů rizik STI při vaginálním sexu je založená na cisgender heterosexuálech. Nepočítají s tím, že testosteron vede k atrofii vagíny – sliznice je tenčí a produkuje méně lubrikantu, to výrazně zvyšuje rizika. Nevíme nic o tom, jak z hlediska rizik STI funguje neovagína. Translidé tak podceňují rizika. Podobné je to s dávkováním psychotropních látek – víme, že ženy toho mohou vypít méně než muži, s čím mám ale počítat, když jsem transmuž? Je rozdíl v dávkování mezi muži a ženami způsobený jen rozdílem ve váze, nebo tam můžou hrát roli i hormony? Když se rozhodnu špatně, snadno se předávkuji.

David Fawcett mluví zase trochu jinak o honbě za intenzitou, o internalizované homonegativitě a traumatu – jde

o jeho dlouhodobá témata spojená se zkušenostmi z léčby uživatelů chemsexu.

Trauma je spojeno s disociací, pervitin Fawcett chápe jako pomocníka pro disociaci od nepříjemných emocí (v našem případě stud, pocit, že není možné mě milovat, že jsem poškozené zboží). Když se odpojíme od emocí, hledáme stále intenzivnější vzrušení. Je dobré vědět, jaký typ vzrušení je pro nás klíčový (dobrodružství, nové zážitky, uvolnění zábran, zahrnutí nudy). Protože nic nebude intenzivnější než pervitin. Proto když rozvíjíme s klienty střizlivou sexualitu, rozvíjíme intimitu, smyslnost. Střizlivý sex sice nebude intenzivnější, ale může být bohatší.

Life hack od Davida Fawcetta – mindful masturbace. Dokážeme masturbovat a přitom zůstat ve spojení se svým tělem a myslí? Nebo posílíme odpojení od svého těla, svých emocí a myšlenek? Protože odpojovat se od sebe, to není jen pervitin. Odpojujeme se sami od sebe denně. Porno, fantazie, to jsou také cesty k odpojení od těla. Umíme se ještě k sobě doopravdy vrátit?

Obrázek 4 | David Fawcett o honbě za intenzitou